

Hrobník a smrt

Komunál

Dělám tu hrobníka už pětadvacet let,
takže jestli mě chceš nasrat, tak to ses teda splet.
Leží tady bílý, černý vedle sebe tlustý,
tenký a ty mě tvrdíš, že to všechno řídíš, kdo by to řek.

Přijdeš si jen tak zrovna, když kopu hrob.
Naleješ mi panák, prej abych ho tam kop.
Hřbitov to je místo klidu,
všichni mají stejnou víru a ty mě tvrdíš,
že to všechno řídíš, že jsi tu šéf.

Tak sedej a vyklop co jsi vlastně zač,
proč jsi dneska přišel a nač tu kosu máš.
Vyprávíš mi o životě, o tom co tě tlačí v botě,
ty že jsi smrt, to mě teda podrž, co tady chceš.

Hrobníku přišla tvá chvíle,
tak dopij a půjdeš se mnou.
Nemohl jsi vlastně tušit,
pro koho tu kopeš hrob.

Že do kostela nechodím a včera rozlámal jsem kříž,
že uhodil jsem faráře a ožral jsem se na faře,
tak proto, proto mě chceš.

Že postarám se o všechny na jejich cestě poslední,
když nikoho už nemají, že jim svíčky občas zapálím,
tak za to, za to mě chceš - proč.

Tak neblázni, řekni, že jsi mě nemohl najít,
je tu spousta jinejch.
Pojď se radši napít.

Hrobníku přišla tvá chvíle...